

SLAVKO MACAROL

26. svibnja 1984. godine umro je u Zagrebu u svojoj 71. godini dipl. ing. Slavko Macarol redovni profesor Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, istaknuti znanstvenik i stručnjak, čiji su kvaliteti bili poznati diljem naše domovine, pa je bio priznat i cjenjen kao jedan od vrhunskih stručnjaka, koji je čitav svoj životni vijek posvetio znanosti i struci, kako na fakultetu tako i u okviru Sveučilišta.

Bogatu radnu biografiju prof. ing. Slavka Macarola teško je sažeti, a da se ne propuste mnogi njegovi značajni radovi i aktivnosti.

Prof. Slavko Macarol, dipl. ing. geodezije i kulturne tehnike, rođen je 23. 02. 1914. godine u Trstu u radničkoj obitelji. Godine 1919. obitelj mu emigrira u Jugoslaviju i od tada je stalno živio u Zagrebu. Lako se uklopio u svoju novu sredinu, volio ju je, kao što je i ona voljela njega.

U Zagrebu je polazio od 1920. godine osnovnu školu i realnu gimnaziju, te je maturirao 1932. godine. Iste se godine upisao na Tehnički fakultet — geodetski i kulturno-tehnički odjel — i diplomirao 1937. godine. Već za vrijeme studija skupljao je stručna iskustva. Radio je 1935. i 1936. godine na triangulacijama šumskih veleposjeda »Croatia« i »Guttman« u Slavoniji.

Odmah poslije diplomiranja namjestio se kao inženjer kod »S. H. Guttman d. d.« u Voćinu, gdje je radio na premjeru šumskog posjeda za sastav gospodarske osnove. Od 15. 09. 1937. do 1. 08. 1938. godine radio je u geodetskoj poslovnicu Krste Pfaffa na komasaciji Male Vašice.

Izabran je za asistenta 1938. godine na Geodetskom zavodu Tehničkog fakulteta u Zagrebu, pa se u tom svojstvu nalazio do 1945. godine. U međuvremenu položio je i stručni asistentski ispit. U tom je razdoblju predavao kao honorarni nastavnik dvije školske godine »Premjer i regulaciju gradova« i »Tlocrtno risanje«.

Paralelno s radom na Fakultetu surađivao je u praksi na stručnim zadacima gradskog premjera (Banja Luka), agrarnih operacija i komasacija (Drenovci, Račinovci, Đurići...).

Porodica, škola i radna sredina izgradili su politički stav prof. Slavka Macarola, koji vrlo rano postaje član KPJ. Od samog početka sudjeluje u NOP-u, zbog čega je uhapšen 1942. godine i 1943. određen za taoca.

Neposredno nakon Oslobođenja 1945. godine bio je jedan od osnivača Ministarstva građevina NRH, te je kao načelnik Geodetskog odjela organizirao geodetsku službu Hrvatske na novim osnovama. Organizirao je i rukovodio je radovima na snimanju u ratu popaljenih porušenih mjesta za potrebe obnove i nove izgradnje.

Godine 1945. izabran je za izvanrednog profesora na Tehničkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu za predmet »Niža geodezija I i II« za geodete, »Geodezija« za građevinare i rudare, te »Geodezija« za arhitekte i »Geodezija u elektroprivredi« za električare.

Poslije provedenog habilitacijskog postupka, a na temelju radnje »Karakteristike čeličnih žica za bazisno mjerenje dužina i njihova upotrebljivost u praksi«, habilitirao je i godine 1958. bio je izabran i postavljen u zvanje redovnog profesora i na toj dužnosti ostao je do svoje smrti.

Znanstveni je savjetnik postao odlukom Republičkog savjeta za naučni rad SR Hrvatske od 12. 10. 1977. godine.

Tokom svog dugogodišnjeg radnog vijeka prof. Macarol je obavljao mnoge dužnosti na Sveučilištu i Fakultetu.

Na Tehničkom, Arhitektonsko-građevinsko-geodetskom i Geodetskom fakultetu bio je biran dva puta za dekana i šest puta za prodekana. Zbog svojih izuzetnih kvaliteta u stručnom, nastavnom, naučnom i društvenom radu- prof. Slavko Macarol je djelovao u čitavom nizu organa Sveučilišta. Rektor je bio u razdoblju od 1963. do 1966, a prorektor od 1966. do 1968. godine.

Bio je više godina član Sveučilišnog savjeta i njegove Kadrovske komisije, član Savjeta Tehničkog, Arhitektonsko-građevinsko-geodetskog i Geodetskog fakulteta, starješina Geodetskog odjela na Tehničkom, AGG i Geodetskom fakultetu. Bio je član Saveznog savjeta za financiranje naučnih djelatnosti, član odnosno predsjednik nekih odbora u Zajednici jugoslavenskih univerziteta itd.

Od 1963. do 1967. godine bio je odbornik Kultruno-prosvjetnog vijeća grada Zagreba.

U društveno političkim organizacijama radio je na raznim dužnostima. Bio je predsjednik Gradskog odbora SSSRH, u sindikatu je bio predsjednik podružnice, sekretar sekcije sveučilišnih i znanstvenih radnika Zemaljskog odbora sindikata, član upravnog odbora Društva sveučilišnih nastavnika, član glavnog odbora »Naša djeca« SR Hrvatske, potpredsjednik ASD »Mladost«, jedan od osnivača Saveza izviđača Hrvatske a bio je i njegov starješina. Radio je u Savezu geodetskih inženjera i geodeta. U znak priznanja za aktivnost na razvoju geodetske struke izabran je za počasnog člana Saveza Geodetskih društava Jugoslavije.

Njegova naučna i stručna djelatnost obuhvaća probleme vezane uz terestrički premjer, uz primijenjenu geodeziju, te uz aplikaciju moderne instrumentalne tehnike. Na tom području dao je niz naučnih i stručnih radova. Sudjelovao je u rješavanju brojnih zadataka na objektima naše izgradnje, a kao ekspert i u inostranstvu.

Njegovi značajni stručni i studijski radovi su organizacija i rukovođenje premjerom Kraljevice 1948., dijela Splita 1950., Poreča 1953. i Makarske 1955. godine Vodio je poslove na izradi kartografskih podloga za regulacioni plan grada Conakrya u Gvineji 1961. godine. Važniji su mu radovi mjerenja i ispitivanja deformacija zemljane brane HE Nikola Tesla, projekt i opažanja deformacija brana u Lokvama i Fužinama, vođenje desetkilometarskog tunela HE »Gojak« Ogulin. Radio je i na projektiranju, vođenju i preciznom mjerenju raspona, visina i određivanju mjesta stupova na mnogim mostovima.

Stručna iskustva skupljena na praktičnim radovima, te njegov afinitet za naučno tretiranje praktičnih problema, te njegova poznata nadarenost i bistrina rezultirali su nizom publiciranih stručnih i naučnih djela.

Sa knjigom »Praktična geodezija« posebno je zadužio geodetsku struku i tehničku znanost. Ta je knjiga poslije rata bila jedno od prvih djela, iz te oblasti geodezije, štampano na našem jeziku. Zahvaljujući jezgrovitosti, stručnom i pedagoškom pristupu i obradi postala je nezaobilazno pomagalo studentima i praktičarima, te stručnjacima drugih struka, koji se interdisciplinarno bave geodezijom. Zbog svog značaja ta je

knjiga doživjela tri izdanja, koja je prof. Macarol dopunjavao i proširivao prateći naj-aktualnija zbivanja u geodetkoj misli i praksi.

Geodetski fakultet gubi smrću prof. Slavka Macarola izrazitog intelektualca, vrsnog pedagoga i znanstvenog i stručnog radnika, koji je u svojoj nastavničkoj djelatnosti odgojio niz suradnika, te tisuće inženjera geodezije, građevine, arhitekture, rudarstva i elektrotehnike.

Za svoju svestranu naučnu, stručnu, pedagošku i društvenu djelatnost nagrađen je nagradom Komiteta za naučne ustanove, Sveučilišta i visoke škole Hrvatske; odlikovan je Ordenom rada I reda i ordenom Zasluga za narod sa zlatnom zvijezdom.

Prof. Macarol zdušno je radio na Fakultetu kao znanstvenik, ali i kao društveni radnik i bio je vrlo aktivan u reformi obrazovanja na svom Fakultetu. Mnogo i neumorno je radio i na Sveučilištu. Gledajući Sveučilište kao mjesto najužeg povezivanja znanosti i struke između raznih disciplina, područja i oblasti tražio je putove njegovog daljeg razvitka. Znanost nema svoje granice i zato što je više povezana sa drugim svjetskim Sveučilišnim centrima ima mogućnost bržeg i svestranijeg razvitka. U tom je prof. Macarol, kao rektor, vidio izazov i za naše Sveučilište, pa je bio prvi rektor, koji je potpisao i unapredio suradnju sa Kijeveskim univerzitetom. Iz tog nukleusa proizašla je kasnije vrlo bogata i plodna suradnja sa trideset i dva svjetska univerzitetska centra.

Radeći predano na svim tim zadacima znao je da su dobar međuljudski odnos i drugarstvo preduvjet zdrave i sretne sredine. Zato je njegov odnos prema svim suradnicima i podređenima bio u pravom smislu drugarski i prijateljski. Mnogi se i danas sjećaju njegove vedrine i ugodnog ophođenja. Bio je voljen i svi smo uživali u njegovom društvu.

Zbog svojih vrлина, kao znanstvenik, stručnjak i čovjek prof. Slavko Macarol ostaje svojim prijateljima, kolegama i suradnicima te svim studentima u trajnom sjećanju Izvršio je svoj životni zadatak časno i plemenito.

V. Ferenc